

РЕШЕНИЕ

№ 19701

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8645** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от Агенцията по вписванията (АВ) срещу Решение № ППН-01-524/2024 от 18.07.2025г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което КЗЛД: 1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-524/03.06.2024г. и жалба с рег. № ППН-01-651/04.07.2024г., подадени от А. М. А. срещу Агенцията по вписванията, за основателни; 2. За нарушение на чл. 17, § 1 от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б. "ж" от Регламента налага на Агенцията по вписванията корективна мярка да изтрие лични данни на А. в публикуван документ - отказ № 2018051712350953/17.05.2018г. от раздел "Дело" от електронното му досие или да премахне документа, както и да изтрие телефонния номер и електронния адрес на жалбоподателя от раздел "Общ статус", директория "История"; 3. За нарушение на чл. 17, § 1 от ОРЗД по т. 2 на основание чл. 58, § 2, б. "и" от Регламента във вр. чл. 83, § 5, б. "б" от същия налага на Агенцията по вписванията корективна мярка "имуществена санкция" в размер на 10000 лева; 4. За нарушение на чл. 12, § 2 и 3 от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б. "г" от Регламента налага на Агенцията по вписванията корективна мярка да съобрази операциите си по обработване на лични данни с разпоредбите на ОРЗД, като отговори на заявлението на А.. С решението е определен и срок за изпълнение на издадените разпореджания - 14-дневен от влизането на решението в сила, след което да се уведоми КЗЛД за изпълнението, като се представят относими доказателства.
С подадената жалба се поддържа, че оспореният акт е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК. Твърди се, че Агенцията по вписванията обработва лични данни на А.

А. изцяло въз основа на приложимата нормативна рамка и съгласно законовите й правомощия. Наред с това, с оглед статута на АВ, е налице и допълващо основание, а именно обработка при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора - чл. 6, § 1, б. "д" от Регламента. Поддържа се в този смисъл, че не е налице незаконосъобразно обработване на данни. По изложените в жалбата съображения се претендира постановяване на решение, с което да се отмени решението на КЗЛД, както и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – Комисията за защита на личните данни, редовно уведомена, не се представлява. С представените по делото писмени бележки се взема становище за неоснователност на жалбата и се претендира юрисконсултско възнаграждение по делото.

Заинтересованата страна – А. А., редовно уведомен, в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Представя писмено становище, с което жалбата се оспорва като неоснователна и се прави искане за отхвърлянето ѝ, както и АВ да бъде осъдена да понесе разноските по делото.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

Не е спорно по делото, а и се установява от представените с преписката писмени доказателства, че производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-524 от 03.06.2024 г. от А. А., с която се твърди, че от 2018 г. АВ разпространява личните му данни в техни указания, без да се заличат име, адрес, електронен адрес, телефон, ЕГН и данни от личната му карта - номер и дата на издаване. Поискар е незабавно преустановяване на това чрез подаване на множество искания и жалби. Излага се, че АВ все още не е изпълнила влязлото в сила решение на Комисията относно премахването на данните му от сайта на АВ, прехвърлени от раздел "Комуникация" в раздел "История". Премахването се отказвало поради това, че нямало произнасяне от орган за прехвърлените от агенцията данни от раздел „Комуникация“ в раздел „История“. Поради това се прави искане за незабавно произнасяне по жалбата му и санкциониране на АВ за груба намеса в личните притежания на жалбоподателя по см. на чл. 8 от ЕКЗПЧОС.

Приложени са към горепосочената жалба подадено от А. А. заявление до АВ от 11.04.2024 г. за изтриване на основание чл. 37б ЗЗЛД вр. чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 без ненужно забавяне на личните му данни, посочени в издадени от АВ указания, и изпратен във връзка със заявлението отговор от АВ с рег. № 66-00-726 от 08.05.2024 г.

С отговор с рег. № 66-00-726 от 08.05.2024 г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията е посочено, че след извършена служебна проверка в информационната система на регистър БУЛСТАТ е установено, че жалбоподателят е вписан в регистъра с посочен ЕИК на основание чл. 3, ал. 1, т. 9 от Закона за регистър БУЛСТАТ като лице, упражняващо свободна професия. Понастоящем статусът по партията му е неактивен и дейността му е спряна от 13.09.2019 г. Проверката е констатирала, че в партията на жалбоподателя в регистър БУЛСТАТ се съдържат указания, издадени по подавани от него заявления, в които се съдържат лични данни, които не се изискват по закон, като ЕГН, номер на лична карта, дата на издаване, постоянен и настоящ адрес и др. АВ е предприела действия тези указания да бъдат заличени/скрити от публичната част на регистъра, като е посочено, че жалбоподателят ще бъде уведомен за резултата. С последваща жалба с рег. № ППН-01-651 от 04.07.2024г. е представено заявление по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 от А. А. с вх. № 66-00-1072 от 03.06.2024г. по описа на АВ, като се твърди, че жалбоподателят не е получил отговор от агенцията, нито е уведомен за причина за удължаване на срока за отговор. С жалбата се прави искане да бъде задължена АВ да даде отговор

по съществуването на заявлението предвид незаконосъобразното разпространение на личните му данни през период повече от десет години, както и агенцията да бъде санкционирана предвид трайното неспазване на ОРЗД, от което жалбоподателят търпи вреди.

Приложено е уведомление от АВ, видно от което заявлението по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 от А. А. е входирано под номер 66-00-1072/03.06.2024г. Със заявлението е поискано изтриване от електронното досие на жалбоподателя на адрес за комуникация и място на изпълнение. Посочено е, че няма нормативно основание тези данни да се оповестяват публично и че адресът за комуникация не е предоставен за публичност.

Видно е от представеното по преписката уведомление с изх. № ППН-01-524/2024#1/26.09.2024 г., че Агенцията по вписванията е уведомена за образуваното производство, като на агенцията е дадена възможност за изразяване на писмено становище по изнесените в жалбата твърдения и представяне на относими по случая доказателства.

С уведомление с изх. № ППН-01-524/2024#2 от 26.09.2024 г. на главния секретар на КЗЛД е уведомен и жалбоподателят А. А., че по жалбата му е образувано административно производство и е предоставена възможност на АВ за писмено становище, което следва да се представи в 7-дневен срок. Уведомлението до жалбоподателя е връчено на 01.10.2024 г., видно от представеното известие за доставяне.

Постъпило е становище от Агенцията по вписванията с вх. рег. № ППН-01-524#3 от 04.10.2024г., с което се сочи, че обработването на лични данни на А. А. е било необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора /чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД/ и при упражняването на официални правомощия, предоставени на администратора /чл. 6, пар. 1, б. „д“ от Общия регламент/. Посочено е, че АВ е адресирала въпроса до „Информационно обслужване“ АД, което поддържа информационната система на регистър БУЛСТАТ, но от страна на последното дружество не е оказано съдействие. Към становището е приложена кореспонденция с „Информационно обслужване“ АД.

С решение № 1265 от 10.02.2025г. по адм. дело № 1683/2024г. по описа на Административен съд - Бургас, постановено в производство по чл. 78, т. 2 ОРЗД КЗЛД е осъдена да изпълни задълженията си по чл. 57, т. 1, б. "е" ОРЗД, като разгледа и се произнесе в предвидените срокове по жалбата на А. М. А. с рег. № ППН-01-524 от 03.06.2024г. срещу Агенцията по вписванията.

По подадена от КЗЛД касационна жалба е образувано адм. дело № 4173/2025г. по описа на Върховния административен съд, с постановеното по което решение от 07.07.2025г. решението на Административен съд - Бургас е оставено в сила.

На 05.03.2025г. е проведено заседание на КЗЛД, на което подадените жалби с рег. № ППН-01-524/03.06.2024г. и с рег. № ППН-01-651/04.07.2024г. са приети за процесуално допустими и на основание чл. 32 АПК Комисията е взела решение да проведе едно производство под № ППН-01-524/2024г., в което като страни са конституирани: жалбоподател - А. М. А., и ответна страна – Агенцията по вписванията. Разглеждането на жалбите по същество е насрочено в заседание на 28.05.2025г.

Видно е от представените по преписката уведомления, че страните са уведомени за насроченото открито заседание, както и че в седемдневен срок от получаване на уведомлението могат да представят всички относими по случая доказателства, с които разполагат.

По преписката е представено становище с рег. № ППН-01-524#24/03.04.2025г. от А. А., с приложени към същото справки от регистър БУЛСТАТ.

Постъпило е становище и от Агенцията по вписванията с рег. № ППН-01-524#20/09.04.2025г., с което се прави искане за прекратяване на производството поради отпаднал правен интерес от обжалване, тъй като личните данни на жалбоподателя А. А. са заличени. Поддържа се, освен това,

че АВ не е извършила нарушение на задълженията по защита на лични данни, поради което подадените жалби са неоснователни.

Установява се от представения по преписката протокол за изготвени екранни разпечатки от 21.05.2024г., че във връзка с установяване продължителността на твърдените с жалба рег. № ППН-01-524/03.06.2024г. действия е направена екранна разпечатка от сайта на Регистър Булстат от електронното дело на А. М. А.. Удостоверено е, че справката е от раздел „Дело“ и информацията е със свободен достъп. По преписката е приложена и извършената екранна разпечатка.

Видно е от представения препис – извлечение от протокол № 31 от проведено на 28.05.2025г. заседание на КЛЗД, че жалбите са разгледани по същество, предложен е проект на решение и е определен срок за изготвянето му до 30.06.2025г.

Последвало е постановяване на Решение № ППН-01-524/2024 от 18.07.2025г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-524/03.06.2024г. и жалба с рег. № ППН-01-651/04.07.2024г., подадени от А. М. А. срещу Агенцията по вписванията за основателни; за нарушение на чл. 17, § 1 от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б. "ж" от Регламента е наложила на Агенцията по вписванията корективна мярка да изтрие лични данни на А. в публикуван документ - отказ № 2018051712350953/17.05.2018г. от раздел "Дело" от електронното му досие или да премахне документа, както и да изтрие телефонния номер и електронния адрес на жалбоподателя от раздел "Общ статус", директория "История"; за нарушение на чл. 17, § 1 от ОРЗД по т. 2 на основание чл. 58, § 2, б. "и" от Регламента във вр. чл. 83, § 5, б. "б" от същия е наложила на Агенцията по вписванията корективна мярка "имуществена санкция" в размер на 10000 лева; за нарушение на чл. 12, § 2 и 3 от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б. "г" от Регламента е наложила на Агенцията по вписванията корективна мярка да съобрази операциите си по обработване на лични данни с разпоредбите на ОРЗД, като отговори на заявлението на А.. Определен е срок за изпълнение на издадените разпореждания - 14-дневен от влизането на решението в сила, след което да се уведоми КЗЛД за изпълнението, като се представят относими доказателства.

За да постанови оспореното в настоящото производство решение, КЗЛД е приела, че предмет на първата жалба е упражняване на правото на изтриване /чл. 17 от ОРЗД/ на лични данни в обем - три имена, адрес, електронен адрес, телефон, ЕГН, данни от личната карта - номер и дата на издаване, съдържащи се в постановен отказ във връзка с дадени указания на АВ, по подадено на 11.04.2024г. заявление, а предмет на втората жалба е искане да се задължи АВ да даде отговор по съществуващото на заявление на жалбоподателя от 03.06.2024г. за упражнено право на изтриване /чл. 17 от ОРЗД/, съдържащо искане да бъдат заличени негови данни - адрес за комуникация и място на изпълнение, от електронното му досие.

Комисията е приела, че първата жалба е основателна, като в тази връзка е посочено, че за администратора са приложими основанията за обработване по чл. 6, § 1, б. „в“ (спазване на законово задължение) и чл. 6, § 1, б. „д“ (изпълнението на задача от обществен интерес или при изпълнение на официални правомощия), а предвид обстоятелството, че данните се обработват от Агенцията по вписванията в контекста на воденето на Регистър БУЛСТАТ, изследването на другите условия по чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 е прието за безпредметно, тъй като същите са неприложими предвид контекста, в който се извършва обработването. Изложено е, че данните на жалбоподателя (три имена, адрес, електронен адрес, телефон, ЕГН, данни от личната карта) имат характер на лични данни и се обработват от АВ, администратор, публичен орган, създаден със закон чрез събиране, записване, структуриране, съхранение и разпространение по начин, по който данните стават достъпни.

Прието е за установено, че в конкретния случай субектът на данни е вписан в регистъра на основание чл. 3, ал. 1, т. 9 от ЗРБ като физическо лице, упражняващо свободна професия или занаятчийска дейност. От служебно направената справка е установено, че е вписан в Регистър Булстат (Булстат) на 01.02.2013 г. и дейността му е спряна като „неактивен“ на 13.09.2019г. Изложено е, че редът и условията за вписване и заличаване на обстоятелства в регистър БУЛСТАТ са установени в глава трета от ЗРБ. В образеца (РБ-2) на заявление за вписване на обстоятелства, който се утвърждава на изпълнителния директор на АВ, лицето, подлежащо на регистрация, посочва дата на започване, спиране или възобновяване на дейността или заличаване, както и свои лични данни като име, ЕГН, адреси, гражданство и други. Обстоятелствата относно подаваните заявления за вписване или промени са ирелевантни, тъй като спорът пред комисията не касае тези документи, а упражнено право/а по смисъла на чл. 17 от ОРЗД.

Посочено е, в контекста на търсената защита, че жалбоподателят А. А. е подал на 11.04.2024 г. заявление за заличаване по чл. 17 от ОРЗД на данни в обем - три имена, адрес, електронен адрес, телефон, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в постановен отказ във връзка с дадени указания. С последващо заявление по чл. 17 от ОРЗД, подадено на 02.06.2024 г. и регистрирано на 03.06.2024 г., е поискал да бъдат заличени данни - адрес за комуникация и място на изпълнение, от електронното досие. Комисията е приела, че въпреки отговора на първото заявление исканията на субекта не са уважени, а приложената кореспонденция към становищата на АВ налага извода, че агенцията е приела исканията на субекта на данни за основателни, но не е могла да ги изпълни. Изложени са мотиви, че изпълнението на исканията на субекта на данни изисква извършването на фактически действия от страна на АВ, поради което следва да се приеме, че въпреки липсата на изричен отказ в отговора на първото заявление, исканията на субекта на данни не са уважени.

Изложено е в оспорения акт, че цитираният от администратора текст на чл. 8, ал. 1 от ЗРБ е изменен с ДВ, бр. 16 от 2022 г., в сила от 25.02.2022 г., съответно действащата към момента на заявленията от 2024 г. разпоредба гласи, че информацията в регистър БУЛСТАТ е публична, с изключение на ЕГН, дата на раждане, данни, необходими за Регистъра на статистическите единици, за българските граждани - постоянен и настоящ адрес. По аргумент на противното КЗЛД е приела, че искането за заличаване на адрес, електронен адрес, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в публикуван отказ с № 2018051712350953/17.65.2018 г. във връзка с дадени указания от служител на АВ в раздел "Дело", е следвало да бъде уважено на основание чл. 17, § 1, б. „д“ от ОРЗД и личните данни изтрети с цел спазване на правно задължение, което се прилага спрямо администратора и липсата за задължение за публикуване на постановения отказ.

Отделно от това, трите имена и телефонът на жалбоподателя също не следва да са видими, тъй като съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗРБ отказът се връчва на заявителя лично или с препоръчано писмо с обратна разписка.

При позоваване на решение на СЕС по дело С-200/2023 г. от 04.10.2024 г., отнасящо се за Търговския регистър, който също се води от АВ, Комисията е приела, че при обработването на данни от АВ, като орган, на който е възложено воденето на регистър на държава-членка и който публикува в този регистър лични данни, съдържащи се приложения към заявлението за вписване, агенцията се явява като "получател" и "администратор", доколкото публикува данните. Отбелязано е, че принципно необходимостта от предоставянето на лични данни от заявление на субект на данни, подлежащ на регистрация на АВ, е релевантно и относимо единствено по отношение на самото регистърно производство и по-конкретно относно начина на връчване на отказа за вписване на определени обстоятелства - чл. 18 от ЗРБ. Прието е, че в този смисъл

оповестяването на адрес, електронен адрес, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в публикуван отказ в раздел „Дело“, е прекомерно и не е съобразено с принципите по чл. 5, § 1 от ОРЗД, б. „а“, „в“ и „е“, доколкото данните са обработени незаконосъобразно; не са били ограничени до необходимото във връзка с целите на обработване, тъй като отказът се връчва лично, и са обработени по начин, който не гарантира подходящо ниво на сигурност на жалбоподателя А..

В чл. 36 и чл. 37 ЗРБ е уреден достъпът до Регистър Булстат, който може да е достъп до публичната част на регистъра по интернет (за всеки) и регистриран достъп до данни и обстоятелства, вписани в регистъра, които не са публични. Изложени са мотиви, че оповестяването чрез публичния достъп, осигурен от АВ, има за цел да бъде позволено на всички заинтересованите трети лица да получат информация, без да е необходимо да доказват и обосновават наличието на право или интерес. Целта на това оповестяване е защитата на интересите на третите лица и именно с оглед на това в закона са предприети мерки в насока задължителното оповестяване на определени обстоятелства и актове, вкл. лични данни. АВ предоставя справки до данните с регистриран достъп само на лицата, за които заявката/данните се отнасят. По тези съображения е формиран извод, че данните на А. А. в отказа, публикуван в раздел "Дело", до които има свободен и публичен достъп, са разпространени неправомерно до трети лица. В тази връзка възражението на АВ са приети за ирелевантни, т.к. отказът не се оповестява публично, а се връчва лично и до този документ следва да има само регистриран достъп.

Освен изложеното КЗЛД е приела, че трите имена и телефонът на жалбоподателя също не следва да са видими, т. к. съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗРБ отказът се връчва на заявителя незабавно след постановяването му лично или с препоръчано писмо с обратна разписка. От служебно направените разпечатки от електронното дело в раздел „Общ статус“, поле "адрес" е видно, че е публикуван адрес за кореспонденция и място на извършване на дейността, които не попадат в данните, за които е предвидено изключение и обработването е правомерно. Служебно е установено, че в раздел „Общ статус“, поле „комуникация“, директория „История“ са видими със свободен, публичен достъп данни за телефонния номер и електронния адрес на жалбоподателя, които не трябва да са видими, тъй като са предоставени само за комуникация между него и АВ.

Изложени са мотиви, че субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените основания (чл. 17, § 1 ОРЗД): а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, § 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора. Контекстът, в който са обработени данните, изключва приложението на тези основания, освен основанието по б. „г“ - личните данни са били обработвани незаконосъобразно. Чл. 17, § 1 от ОРЗД не се прилага при хипотезите на чл. 17, § 2 от ОРЗД. Посочено е, че единствената хипотеза, при която може да се приложи изключението и данните на жалбоподателя да не бъдат изтрити, е когато обработването е необходимо за спазване на правно задължение, предвидено в правото или за изпълнението на

задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия.

КЗЛД е приела, че липсва задължение за Агенцията по вписванията, както и упражняване на официални правомощия, за да не се уважи искането на жалбоподателя. АВ с операцията по събиране е изпълнила свое законово правомощие, но липсва законово задължение личните данни на жалбоподателя да бъдат публикувани, поради което жалбата е приета за основателна. Приела, че с действията си АВ е допуснала нарушение на член 17, § 1 от ОРЗД, а именно че личните данни трябва да се изтрият, тъй като са били обработвани незаконосъобразно.

Предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението и след оценка на всички факти по случая Комисията е приела за ефективно прилагането на корективна мярка на основание чл. 58, § 2, б. „ж“ от ОРЗД, а именно да се изтрият личните данни на А. А. в публикуван документ - отказ № 2018051712350953/17.05.2018 г. от раздел „Дело“ от електронното му досие или да се премахне документът, както и да се изтрие телефонният номер и електронният адрес на жалбоподателя от раздел „Общ статус“, директория „История“. В допълнение към корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „ж“ от ОРЗД, с оглед особеностите на конкретния случай, е приела на основание чл. 58, § 2, б. „й“ от ОРЗД, че по отношение на Агенция по вписванията следва да се наложи корективна мярка „имуществена санкция“, като са изложени мотиви, че тя би била пропорционална, с оглед защитата на обществения интерес, ефективна и с дисциплиниращо действие за неизвършване на същите нарушения занапред, както и съобразена с целта на наказанието и необходимостта да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни. В съответствие с чл. 83, § 2 от ОРЗД при определяне размера на санкцията са взети предвид следните елементи по чл. 83, § 2, б. „а“ - Агенция по вписванията е извършила продължавано нарушение, изразяващо се в свободен достъп до данни на жалбоподателя от 17.05.2018г. (дата на отговора) и продължава към момента (протокол за екранни разпечатки). Естеството на публикуваните данни - адрес, електронен адрес, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в публикуван отказ, могат да доведат до пряко идентифициране на жалбоподателя. Нарушението продължава около една година след подаване на жалбата; б. „б“ - данните по преписката сочат, че нарушението е извършено от служител на администратора, чрез който обработва данните, поради проявена небрежност или не. Служителят е допуснал публикуване в интернет на документ - отказ № 2018051712350953/17.05.2018 г. от раздел „Дело“ от електронното му досие; б. „в“ - администраторът не е предприел своевременни мерки, нарушението продължава след подаване на жалбата; б. „г“ - нарушението не е свързано с прилагането на технически и организационни мерки в съответствие с чл. 32 от Регламента; б. „д“ - нарушението не е първо за администратора; б. „е“ - администраторът не е предприел мерки с цел отстраняване на нарушението година след подаване на жалбата; б. „ж“ - обработени са трите имена, ЕГН, адресът на жалбоподателя, номер и дата на издаване на лична карта, електронен адрес, които дават възможност за пряко идентифициране. Не са обработени специални категории лични данни по смисъла на чл. 9 от Регламента; б. „з“ - надзорният орган е установил нарушението с подаването на жалба пред него; б. „и“ - на администратора са налагани мерки по чл. 58, § 2 във връзка със същия предмет на обработване, но липсва информация за спазване на мерките. Установените обстоятелства сочат, че наложените мерки не са спазени или са неефективни или липсва контрол; б. „й“ - към момента на извършване на нарушението няма одобрени кодекси за поведение; б. „к“ - няма доказателства за факти, които биха могли да се отчетат като смекчаващи обстоятелства. АВ уведомява жалбоподателя за предприети мерки по заявлението за изтриване, но нарушението продължава приблизително година.

При преценка за размера на санкцията от гледна точка на това дали е ефективна и би довела до

превенция в действията на администратора, съобразно констатираното нарушение, Комисията е отчела и предходното поведение на администратора при обработването на лични данни, като при служебно извършената проверка за наличие на приключили административни производства пред надзорния орган и съпоставка с предмета на взетите решения по предходните производства с разглеждания случай, като е констатирала съответствие, е счела, че така наложените предходни санкции към минимума не изпълняват изискванията на Регламента, който урежда какви трябва да са корективните мерки и на какви принципи трябва да отговарят наложените от Комисията санкции. По тези съображения Комисията е намерила за целесъобразно администраторът да бъде санкциониран за това поведение с имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, която да има възпитателно въздействие и да допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред.

На следващо място, КЗЛД е приела, че жалбата относно заявлението от 03.06.2024 г. е основателна при липсата на данни за отговор на администратора. Предвид характера и вида на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото е първо за администратора на лични данни, е счела за пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента, а именно да се разпреди на АВ да съобрази операциите си по обработване на лични данни с разпоредбите на ОРЗД, като отговори на заявлението на жалбоподателя.

Видно от представената разпечатка от ССЕВ, оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 18.07.2025г. /л. 137 от делото/, а жалбата срещу него е подадена чрез пощенски оператор на 01.08.2025г.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес, поради което и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни, съгласно чл. 10 ЗЗЛД, която разпоредба предвижда, че комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е регламентирано, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република България надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД – чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., доколкото

комисията е сезирана от жалбоподател за наличие на нарушение по ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, на което са присъствали председателят ѝ и всички членове, като същите са подписали оспорения акт.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД, не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта, като са посочени органът, който го издава, наименование на акта, адресат на акта, по какъв ред и в какъв срок може да бъде обжалвано, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

Съдът приема, че при постановяване на оспорения акт органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Следва да се посочи в тази връзка, че жалбата е подадена до компетентен орган, в нормативно установения срок, както и не са налице отрицателните предпоставки, посочени в чл. 27, ал. 2 АПК. Установява се, че производството пред КЗЛД е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл. 26 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА/Правилника), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр.60/2019г. В чл. 35, ал. 1 от Правилника е посочено, че жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, а изискванията за редовност на жалбите и сигналите са уредени в чл. 28, ал. 1 – 4 ПДКЗЛДНА. В случая жалбите съдържат задължително изискуемите реквизити, а именно налице са данни за жалбоподателя, лицето, срещу което са подадени, съдържат се описание на твърдяното нарушение, обстоятелствата, на които се основава искането, както и подпис на искателя.

На следващо място, установява се, че за образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и известните заинтересовани лица – чл. 32, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. В съответствие с изискването на чл. 38, ал. 1 ПДКЗЛДНА на 05.03.2025г. е проведено закрито заседание, на което жалбите са приети за редовни и допустими. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези

данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

В разглеждания случай КЗЛД е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-524/03.06.2024г. от А. М. А. срещу Агенцията по вписванията, съединена с жалба с рег. № ППН-01-651/04.07.2024г., съдържащи твърдения, че Агенцията по вписванията не е извършила фактически действия по заявление на жалбоподателя (чл. 17 ОРЗД) за изтриване на лични данни от 11.04.2024 г., входирано в АВ с рег. № 66-00-726/11.04.2024 г., на което е получил отговор от АВ с рег. № 66-00-726/08.05.2024 г., както и не е получил отговор на негово заявление по чл. 17 от ОРЗД от 02.06.2024 г. до Агенцията по вписванията, регистрирано с входящ № 66-00-1072/03.06.2024 г., нито е уведомен за причина за удължаване на срока за отговор. При тези твърдения КЗЛД обосновано е приела, че предмет на първата жалба е упражняване на правото на изтриване (чл. 17 от ОРЗД) на лични данни в обем - три имена, адрес, електронен адрес, телефон, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в постановен отказ във връзка с дадени указания на АВ, а на втората – искане да се задължи АВ да даде отговор по същество по заявление на жалбоподателя от 03.06.2024г. за упражнено право на изтриване (чл. 17 от ОРЗД).

Спорът по делото в действителност се съсредоточава по въпроса дали с оспорения отказ за заличаване на лични данни на жалбоподателя, обработвани от Агенцията по вписванията, в качеството ѝ на администратор на лични данни, е осъществено нарушение по Регламент (ЕС) 2016/679. В тази връзка при съвкупната преценка на събраните в производството доказателства съдът намира, че КЗЛД обосновано е приела жалбите за основателни поради допуснатото нарушение на чл. 17, § 1 от ОРЗД, като се споделя изводът, че личните данни на жалбоподателя е следвало да бъдат изтрити, тъй като са били обработвани незаконосъобразно.

Законът за защита на личните данни, както и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (ОРЗД), уреждат защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

Съобразно § 1 от ДР на ЗЗЛД по смисъла на този закон понятията за „лични данни“, „администратор“, „обработващ лични данни“ и „обработване“ са съответните понятия по чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според чл. 4, т. 1 и т. 2 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. „Обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура,

която обработва лични данни от името на администратора.

Според чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679, регламентиращ принципите, свързани с обработването им, личните данни следва да са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните ("законосъобразност, добросъвестност и прозрачност"); да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели ("ограничение на целите"); да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват ("свеждане на данните до минимум"); да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват ("точност"); да са съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните ("ограничение на съхранението"); да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност"). В съответствие с принципа за отчетност, регламентиран от чл. 5, § 2 от ОРЗД, администраторът на лични данни носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазване на принципите, закрепени в чл. 5, § 1 от регламента, при обработване личните данни на физическото лице.

В чл. 6, § 1, б. „а“ - „е“ от ОРЗД са посочени основанията, при наличието на които обработването на личните данни е законосъобразно, по-конкретно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Съгласно чл. 6, § 3 от ОРЗД, когато обработването е необходимо за спазването на законово задължение (б. „в“) и когато обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, което са предоставени на администратора (б. „д“), основанието за обработване е установено от правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора.

Съобразно чл. 17, § 1 от ОРЗД субектът на данни има правото да поиска от администратора

изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Несъмнено в случая за администратора на лични данни са неприложими основанията по чл. 6, § 1, б. „а“, „б“, „г“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, с оглед обстоятелството, че данните се обработват в контекста на воденето на Регистър БУЛСТАТ.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за регистър БУЛСТАТ (ЗРБ) Агенцията по вписванията към министъра на правосъдието води и поддържа регистър БУЛСТАТ като единен електронен централизиран регистър и осъществява дейности по вписванията в него, както и издаването на справки и удостоверения за вписаните обстоятелства. Анализът на цитираната норма налага извод, че Агенцията по вписванията има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото ѝ е възложено да води и поддържа регистър БУЛСТАТ, и като такъв ги обработва съобразно чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Така и съгласно решение на СЕС от 4 октомври 2024 г. по дело С-200/2023 г. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), и в частност член 4, точки 7 и 9 от него, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, на който е възложено воденето на търговския регистър на държава членка и който публикува в този регистър личните данни, съдържащи се в дружествен договор, който подлежи на задължителното оповестяване по Директива 2017/1132 и му е предоставен във връзка със заявление за вписване на съответното дружество в регистъра, е както „получател“ на тези данни, така и — в частност доколкото ги обявява — техен „администратор“ по смисъла на тази разпоредба, включително когато договорът съдържа лични данни, които не се изискват от Директивата или от правото на тази държава членка. Решението по дело С-200/2023г. на СЕС се отнася до Търговския регистър, който също се води и съхранява от Агенцията по вписванията.

Съгласно чл. 2, ал. 3 ЗРБ информацията в регистър БУЛСТАТ се съхранява в единна информационна система, която поддържа национална база данни. За всяко лице, подлежащо на вписване в регистъра, се води дело в електронна форма. В делото се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, и други документи. Субектите, които подлежат на вписване по ЗРБ, са регламентирани чл. 3 от закона, като такива са и физическите лица, упражняващи свободна професия или занаятчийска дейност - чл. 3, ал. 1, т. 9 ЗРБ.

В случая по делото се установява, че жалбоподателят е вписан в регистъра именно на основание чл. 3, ал. 1, т. 9 ЗРБ като физическо лице, упражняващо свободна професия или занаятчийска дейност, на 01.02.2013г. и дейността му е спряна като „неактивен“ на 13.09.2019г. Със заявленията, предмет на разглеждане в производството пред КЗЛД, е упражнил правото си по чл.

17 от ОРЗД за заличаване на данни в обем три имена, адрес, електронен адрес, телефон, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в постановен отказ във връзка с дадени указания, както и адрес за комуникация и място на изпълнение от електронното досие - със заявлението, подадено на 02.06.2024 г., които искания не са уважени, въпреки отговора на първото заявление, както обосновано е приел и органът. Действително изпълнението на исканията на субекта на данни изисква извършването на фактически действия от страна на АВ, поради което следва да се приеме, че въпреки липсата на изричен отказ в отговора на първото заявление, исканията на субекта на данни не са уважени.

В тази връзка се установява при извършената служебна проверка в Регистър Булстат от електронното дело на А. М. А., която КЗЛД е извършила, че информацията е видима със свободен достъп, като в публикуван отказ в раздел „дело“ жалбоподателят е посочен с три имена, ЕГН, дата на раждане, гражданство, данни от лична карта, постоянен и настоящ адрес, електронен адрес. Ето защо следва да се прецени дали АВ обработва личните му данни правомерно на някои от посочените по-горе основания. Жалбоподателят поддържа, че обработката на лични данни на А. А. е извършвана от АВ изцяло въз основа на приложимата нормативна рамка и съгласно законовите й правомощия. В тази връзка следва да се посочи, че съобразно чл. 7, ал. 2 ЗРБ за лицата по чл. 3, ал. 1, т. 9 - 11, ал. 2 и 3 в регистър БУЛСТАТ се вписват следните данни и обстоятелства: ЕИК (код по БУЛСТАТ); данни за лицето: имена; гражданство; ЕГН, ЛНЧ или друг идентификационен номер за чуждестранно лице, дата на раждане за чуждестранните физически лица; вид на документа за самоличност; основание за вписване; адрес за кореспонденция, телефон, факс, електронен адрес, както и постоянен и настоящ адрес – за българските граждани; адрес на местоизвършване на дейността; упражнявани дейности/професии или занаяти по Закона за занаятите; дата на започване, спиране, възобновяване на дейността; и др. Според разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗРБ, в приложимата ред. ДВ, бр. 16 от 2022 г., в сила от 25.02.2022 г., информацията в регистър БУЛСТАТ е публична, с изключение на ЕГН, дата на раждане, данни, необходими за Регистъра на статистическите единици, определени със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията по предложение на председателя на Националния статистически институт, постоянен и настоящ адрес – за българските граждани.

При тази нормативна уредба законосъобразен е изводът, че искането за заличаване на адрес, електронен адрес, ЕГН, данни от личната карта - номер и дата на издаване, съдържащи се в публикуван отказ №2018051712350953/17.65.2018 г. във връзка с дадени указания от служител на АВ в раздел „дело“ е следвало да бъде уважено на основание чл. 17, § 1, б. „д“ от ОРЗД и личните данни на А. А. - изтрита с цел спазване на правно задължение, което се прилага спрямо администратора и липсата за задължение за публикуване на постановения отказ. Обосновано органът е приел, освен това, че трите имена и телефонът на жалбоподателя също не следва да са видими, тъй като съгласно чл. 18, ал. 1 ЗРБ служителят по регистрацията постановява мотивиран отказ, когато не е налице някое от предвидените в чл. 16, ал. 3 изисквания. Отказът се връчва на заявителя незабавно след постановяването му лично или с препоръчано писмо с обратна разписка. В този смисъл оповестяването на адрес, електронен адрес, ЕГН, данни от личната карта (номер и дата на издаване), съдържащи се в публикуван отказ в раздел „дело“ е прекомерно, и не е съобразено с принципите по чл. 5, § 1 ОРЗД, б. „а“, „в“ и „е“, доколкото данните са обработени незаконосъобразно; не са били ограничени до необходимото във връзка с целите на обработване, т.к. отказът се връчва лично, и са обработени по начин, който не гарантира подходящо ниво на сигурност на субекта на данни.

Редът и условията за достъп до Националната база данни на регистър [улица] и сл. ЗРБ, като

според нормата на чл. 36, ал. 1 ЗРБ всеки може да извършва справка за наличието или липсата на вписано обстоятелство в публичната част на регистър БУЛСТАТ, с изключение на информацията, за която със закон са регламентирани лицата или категориите лица, имащи право на достъп, и е предвиден друг ред за достъп. Съдът споделя становището, че данните на А. А. в публикувания в раздел „дело“ отказ, до които е налице свободен и публичен достъп, са разпространени неправомерно до трети лица. Поддържаното в тази връзка от жалбоподателя възражение, че при липсата на нормативна уредба на реквизитите на отказа законосъобразно са използвани данни от подаденото заявление и отказът подлежи на оповестяване в раздел „дело“, подробно е обсъдено от КЗЛД и обосновано е прието за неоснователно по съображения, които не е необходимо да бъдат преповтаряни. Ето защо следва да се приеме, че с действията си АВ е допуснала нарушение на чл. 17, § 1 от ОРЗД.

Относно заявлението от 03.06.2024г. необходимо е да се отбележи, че въз основа на събраните по делото доказателства се потвърждава възприетото от административния орган наличие на нарушение на чл. 12, § 3 от ОРЗД.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореното решение в частта, с която КЗЛД обявява за основателни жалба с рег. № ППН-01-524/03.06.20224г. и жалба с рег. № ППН-01-651/04.07.2024г., подадени от А. М. А. срещу Агенцията по вписванията, е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби.

С оглед направения извод за основателност на жалбите, с които е била сезирана КЗЛД, по отношение на т. 2 - т. 4 от оспореното решение следва да се посочи, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице - субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. "и", имат характер на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ., да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание "глоба" или "имуществена санкция", предвидено в б. "и" на чл. 58, § 2 има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. "а" – б. "з" и б. "й" или вместо тях. Изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от мерките, регламентирани в б. "а" – "з" и "й" или да наложи административно наказание "глоба" или "имуществена санкция", или да приложи и някоя от мерките съвместно с административното наказание по б. "и". При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ, и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела за приложими мерките по чл. 58, § 2, б. "г", б. „ж“ и б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно АВ да изтрие лични данни на А. в публикуван документ - отказ № 2018051712350953/17.05.2018г. от раздел "Дело" от електронното му досие или да премахне документа, както и да изтрие телефонния номер и електронния адрес на жалбоподателя от раздел "Общ статус", директория "История"; да съобрази операциите си по обработване на лични данни с разпоредбите на ОРЗД, като отговори на заявлението на А., и налагане на имуществена санкция в размер на 10000 лева. Административният акт, като издаден при условията на оперативна самостоятелност, съдържа конкретни и ясни мотиви за направения избор на ефективни, целесъобразни и съобразени с принципа на пропорционалност корективни мерки. Предвид изложените в оспореното решение съображения изборът на мярка от КЗЛД се явява подходящ и съответен, имащ предупредителен

ефект спрямо конкретиката на случая.

Настоящият съдебен състав не установи и нарушение на изискването за съответствие на акта с целта на закона. КЗЛД, в качеството си на надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД, и който е сезиран с искане от субект на данни, е разгледал същото и се е произнесъл с решение съобразно нормативно установената компетентност, която има като такъв орган.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора жалбоподателят няма право на разноски. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/, определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ. На заинтересованата страна не следва да се присъждат разноски, тъй като не се доказва реално да са сторени такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Агенцията по вписванията срещу Решение № ППН-01-524/2024 от 18.07.2025г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: